

# Zvonko Hribernik

... je delal kot varnostnik 39 let. Začel je v času, ko je bilo po njegovih besedah delo varnostnika še spoštovano, zaključil pa v obdobju koronakrize, ko so se varnostniki še posebej znašli na udaru. Dolga leta je služboval na banki, potem v okviru podjetja Prosignal v pretovornem centru Pošte Slovenije, nazadnje pa v videonadzornem centru v celjskem Cetisu. Prekaljeni sindikalist doma iz Braslovč se je januarja letos sicer upokojil, a bo, kot obljublja, del sindikalnega gibanja ostal tudi kot upokojenec.

## Dosedanja sindikalna pot oziroma sindikalno delo:

Sindikalno sem začel delovati že v predhodnici ZSSS, v sindikatu bančništva in hranilnic, saj sem kot varnostnik delal v banki. Pozneje sem se priključil Sindikatu komunale, varovanja in poslovanja z nepremičninami Slovenije (SKVNS). Ko pa smo zamenjali firmo in začeli delati za Prosignal, nekaj časa nismo bili člani; potem pa smo se okoli leta 2004 včlanili. Na začetku nas ni bilo malo, potem pa je prišlo do osipa. Leta 2010 sem se odločil tudi za tožbo proti delodajalcu in z njo uspel. Od takrat naprej sem z direktorjem naše firme odlično sodeloval. Uspeli pa smo tudi s podpisom podjetniške kolektivne pogodbe ... Danes imam sicer občutek, da smo varnostniki drugorazredni. Včasih je bilo naše delo, ko smo na primer delali na banki, spoštovano. Takratni direktor je enkrat tedensko obšel vse »pункte« in se pogovoril s kompletnim osebjem, najprej pa je naletel na varnostnika. Nikoli ne bom pozabil tistih njegovih besed: Tovariš Zvonko, kaj bi naredili na področju varovanja, da bi lahko bilo še boljše? Marsikdaj se je naše mnenje upoštevalo. Pomembno je bilo tudi naše vsakoletno druženje za 13. maj, ki je bil v bivši državi dan varnosti, ko nas je direktor povabil v svoje prostore, si vzel urico, dve, da smo se malo pomenili in pogovorili. Tega danes ni več. Zato imam občutek, da smo res drugorazredni državljani oziroma delavci, nujno potrebni tam, kjer pač zakon določa, da mora biti varovanje opravljeno. Žalosten, jezen in besen sem, da mora varnostnik, ki mu je ogroženo življenje, za plačilo opravljene dela dobiti minimalno plačo oziroma dodatek do nje. To je za našo državo žalostno. Če pa bi nas bilo več povezanih v sindikat in bi bili med seboj složnejši, bi lahko dosegli marsikaj.

**V zasebnem varovanju so zaposleni pogosto na prepihu, saj pridejo in grejo: kako to, da ste vi ostali tako dolgo?**

Dobro sem se počutil v tej službi, in tudi pri odhodu v pokoj sem direktorju povedal, da mi je bilo delo v veselje. Rad sem delal z ljudi, čeprav je delo z ljudmi in z denarjem najtežje. In čeprav je bilo večkrat ogroženo moje zdravje in življenje, sem to prebrodil ter vzel v zakup. Bili so lepi, pa tudi težki trenutki, jaz pa sem vztrajal do konca.

## Kako trd kruh je pravzaprav zasebno varovanje?

Dalmatinci rečejo za mornarje oziroma za ribiče, da gre pri njihovem delu za »kruh sa sedem kora« oziroma za kruh s sedmi skorjami, jaz pa pravim, da je zasebno varovanje kruh z osmimi skorjami, saj je treba vedeti, da se odpoveš marsičemu - družini, otrokom, druženju s prijatelji ... Tega tukaj ni. Včasih pride kakšen mlad varnostnik in reče: Uh, za božič moram delati. Ljubček zlati, a veš koliko božičev in novih let v službi pa je za mano?

## Kako pa je na panogo vplivala koronakriza, ko so se varnostniki pogosto znašli v prvih vrstah »boja« proti virusu?

V našem podjetju izpada kadra zaradi okužb ni bilo veliko, ker nas je večina cepljenih. Sicer pa so bili težki trenutki, sploh na začetku. Vlada je naredila veliko napako, ker ni takoj povedala: tako je in konec. Varnostniki so imeli probleme, kako ljudem dopovedati, da oni samo izvajajo ukrepe. In če stranka ne spoštuje ukrepov, ki so ji predloženi, se lahko varnostnik potem odzove. Njegovi ukrepi pa so opozorilo, odstranitev, zadržanje do prihoda policije, če pa je neposredno napaden, pa gre lahko tudi za uporabo strokovnih prijemov, solzivca, vklepanje in vezanje. Težava je bila v tem, da so se ukrepi tako pogosto spreminjali, da jim je bilo težko slediti. Zato mora biti varnostnik zelo fleksibilen ter nekako dopovedati stranki, da vstopa na varovano območje, kjer veljajo določena pravila in se



» V SKVNS so se Zvonku Hriberniku za dolgoletno aktivno podporo pri razvoju sindikalnega gibanja zahvalili s plaketo (dobil pa je tudi pristopno izjavo za včlanitev v sindikat upokojencev).

Foto G. I.

jih je treba držati. Saj si ni on izmislil, da mora stranka izpolnjevati na primer PCT-pogoj ali nositi točno določen tip maske. Na začetku je bilo kar veliko problemov, varnostniki so bili zelo pod stresom. Najtežje je bilo tistim pred upravnimi stavbami, v zdravstvenih domovih, bolnišnicah, trgovinah.

## Ste sveži upokojenec - zakaj se vam je zdelo pomembno, da v sindikalno delo uvedete naslednika?

Funkcije sindikalnega zaupnika se ljudje načeloma izogibajo, jaz pa imam enega v redu, razgledanega sodelavca srednjih let, ki je pripravljen prevzeti vodenje sindikata in bo konec novembra tudi kandidiral na volitvah za sindikalnega zaupnika. Zdi se mi pomembno, da stvari, ki smo jih dosegli - od podpisa podjetniške kolektivne pogodbe do izboljšanega socialnega dialoga -, peljemo naprej.

## Kakšen mora biti po vašem pravi sindikalist?

Najprej mu morajo člani zaupati, imeti mora avtoriteto, po drugi strani pa mora poznati zakonodajo, pravice in jih znati pravilno zastopati v pogajanjih, pogovorih z vodstvom. Delati pa mora tudi, če povem za svojo branžo, v skladu s kodeksom obnašanja varnostnika, ki ga mora podrobno poznati, da ga ne bi prekoračil. Če varnostnik prekorači svoja pooblastila, se namreč lahko hitro znajde v velikih težavah.

G. I.